

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю
з дня народження
В. В. ВОРОНІНА.

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

9–10 квітня 2020 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С 91

Головний редактор:

т. в. о. ректора, заслужений лікар України
проф. Ю. В. Сухін

Редакційна колегія:

голова Вченої ради, академік НАМН України
проф. В. М. Запорожан
в. о. проректора з науково-педагогічної роботи
проф. Р. С. Вастьянов
науковий керівник Ради СНТ та ТМВ
проф. О. Г. Юшковська

С 91 **Сучасні** теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 150-річчю з дня народження В. В. Вороніна. Одеса, 9–10 квітня 2020 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2020. — 170 с.
ISBN 978-966-443-101-6

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю для студентів та молодих вчених, присвяченої 150-річчю з дня народження професора В. В. Вороніна, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

інтеракції «лікар-пацієнт». Установлено, що найменші показники емпатії спостерігаються в молодих лікарів із малим стажем роботи й у лікарів із великим професійним досвідом. Відповідно до цього, необхідно розвивати комунікативну компетентність та емпатійність медичних працівників на всіх етапах професійного становлення, а саме за допомогою цілеспрямованої тренінгової роботи і профілактичних заходів, спрямованих на запобігання емоційному вигорянню медичних працівників, також вважаємо за необхідне підвищувати рівень емпатійності студентів-медиків ще на етапі допрофесійної підготовки лікарів.

УСТАЛЕНИЙ ІМІДЖ ЛІКАРЯ: НЕОБХІДНІСТЬ АБО ПЕРЕШКОДА ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ?

Тарасенко С. О., Уварова О. О.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Професія лікаря передбачає тою чи іншою мірою виражене інтенсивне соціальне спілкування. Тому важливим є прагнення до цілеспрямовано сформованого образу, що містить ціннісні характеристики. Сьогодні професійні знання і досвід не гарантують досягнення високого рівня успішності в обраній сфері діяльності. Необхідне вміння викликати у людей прихильність до себе, тобто піклуватися про свій імідж. Те, наскільки фахівець здатний використовувати свій професійний імідж, визначає його успішність.

Серед складових професійного іміджу лікаря, який будується на підставі знань образу ідеального представника професії, можна назвати таке: рівень фахової підготовки, етикет, зовнішній вигляд, спілкування з оточуючими, наявність емпатії, тактовності, вміння дотримуватися конфіденційності. Створення іміджу — це не придбання нового білого халату чи розміщення чергового диплому у рамочці на стіні, а постійний процес саморозвитку у напрямку високого рівня професійної компетентності, вміння контролювати свої емоції, культури мовлення, відповідних зовнішнього вигляду і манери поведінки.

Населення в спілкуванні з медичними працівниками хоче бачити перед собою класичний образ лікаря. Молоді ж фахівці все більше прагнуть підкреслити свою індивідуальність за допомогою незвичайних елементів в своєму образі, не замислюючись про можливі наслідки цих рішень.

Вихід, як завжди, посередині: необхідно виробляти свій власний смак і стиль, створити цілісний імідж, перебуваючи при цьому в гармонії з собою і навколишнім світом.

ВЕГЕТАРІАНСЬКИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Богданова А. С.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

У цьому дослідженні проведено порівняльний аналіз позитивних та негативних сторін вегетаріанства та його вплив на організм людини.

Існує кілька форм вегетаріанства: лактоовоовегетаріанці (вживають молоко, сир, кефір та яйця), лактовегетаріанці (вживають молочні продукти: молоко, сир, кефір та інші), ововегетаріанці (їдять лише яйця), вегани, або старовегетаріанці (харчуються їжею виключно рослинного походження).

Причини вегетаріанства: морально-етична, релігійна, екологічна, медична (профілактика проблем зі шлунково-кишковим трактом). Відомо багато випадків, коли вегетаріанський спосіб життя спричиняв неврологічні хвороби, анемію, камені жовчного міхура і нирок, проблеми з суглобами, гормональні порушення, проблеми із зубною емаллю.

Згідно з даними Київського міжнародного інституту соціології за 2019 рік, в Україні загальна кількість вегетаріанців досягла 2 млн — 5 % населення країни. Репрезентативне опитування університетів Геттінгена (Göttingen) і Хоенхайм (Hohenheim) свідчить, що у Німеччині близько 11,6 % вегетаріанців — це майже 10 млн людей. Загалом у світі зараз налічується понад 1 млрд вегетаріанців.

Багато відомих людей дотримуються «зеленого» способу життя. Наприклад, українська співачка Дзеньків Наталя (псевдонім Lama) є вегетаріанкою вже більше десяти років. Співачка та актриса Дженніфер Лопес стала вегетаріанкою, щоб схуднути і прийти в ідеальну форму після народження близнюків. Памела Андерсон бере активну участь у благодійних кампаніях із захисту тварин. Бред Пітт вважає, що вегетаріанство дає йому багато енергії. А Майк Тайсон, американський боксер, розповів в одному інтерв'ю, що такі кардинальні зміни в раціоні і способі життя змінили не тільки його фігуру, але і внутрішні відчуття — він став більш спокійним та щасливим.

До списку вегетаріанців входять також: Антон Савлепов, Катерина Садурська, Бенджамін Франклін, Леонардо да Вінчі, Ісаак Ньютон та Альберт Ейнштейн.

Грунтуючись на цьому дослідженні, слід дотримуватись «золотої середини» у харчуванні, споживаючи їжу у розумному співвідношенні, та стежити за своїм раціоном.

ФОРМУВАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ОНКОЛОГІЇ

Лютенко М. К.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Латинська термінологія онкологічних захворювань — це складна система пов'язаних між собою понять. Вивчення цієї системи має важливе значення у зв'язку із розвитком сучасної медичної науки, появою нових наукових напрямів, методів досліджень та лікування. Аналіз та обговорення термінів-неологізмів, уточнення значень окремих термінів на міжнародному рівні зумовлює розвиток онкотермінології.

Назви більшості пухлинних захворювань складаються з двох частин: назви джерела розвитку пухлини (тканина, орган) та суфікса -ома